

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DUS-07-49-BB/09

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 23.02.09

nr. 965 podpis *Borusewicz*

Warszawa, dnia 20 lutego 2009r.

Bogdan Borusewicz
SEKRETARIAT
Biura Frac Senackich
Wpłynęło dn. 24.02.09 zał.
nr. 1154 podpis *Mour*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Henryk Pieniążek

Odpowiadając na pismo z dnia 20 stycznia 2009 r. znak: BPS/DSK-043-1265/09, przy którym przesłane zostało oświadczenie złożone przez senator Krystynę Bochenek na 25. posiedzeniu Senatu w dniu 15 stycznia 2009 r. w sprawie uznania dni wolnych z tytułu honorowego krwiodawstwa jako praca górnicza przy ustalaniu uprawnień do emerytur górniczych, uprzejmie wyjaśniam co następuje:

Górnicy, jako jedyna grupa zawodowa spośród grup objętych powszechnym systemem emerytalno – rentowym, zachowali szczególne, uprzywilejowane zasady przechodzenia na emeryturę.

Podczas gdy powszechny wiek emerytalny w Polsce wynosi 60 lat w przypadku kobiet i 65 lat w przypadku mężczyzn, górnicy mogą przechodzić na emeryturę w wieku 50 lub 55 lat, a w niektórych przypadkach bez względu na wiek.

Górnicza emerytura po osiągnięciu 50 lat przysługuje górnikowi, który ma 20 – letni staż pracy w przypadku kobiet i 25 – letni staż pracy w przypadku mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej.

W przypadku posiadania krótszego stażu pracy górniczej (co najmniej 10 lat), przy spełnieniu pozostałych warunków górnicza emerytura przysługuje po osiągnięciu 55 lat.

Pracownikowi, który pracę górniczą wykonywał pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, prawo do emerytury przysługuje bez względu na wiek.

W praktyce oznacza to, że górnik może przejść na emeryturę w wieku 43 lat.

Przy tak preferencyjnych zasadach ustalania prawa do emerytury, kryterium wykonywania pracy górniczej jest w przepisach określone dosłownie.

Oprócz faktycznych okresów wykonywania takiej pracy uwzględnia się w tym przypadku jedynie okresy niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne jak również okresy czasowego oddelegowania pracowników, do zawodowego pogotowia ratowniczego w Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, w KGHM Polska Miedź S.A. Oddział Jednostka Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego. Okresy te zalicza się do pracy górniczej w razie ich bezpośredniego poprzedzenia pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jeżeli przypadają w czasie trwania stosunku pracy.

Z powyższego wynika, że okres pracy górniczej jest szczególnym rodzajem stażu pracy, od którego zależą szczególne, preferencyjne uprawnienia.

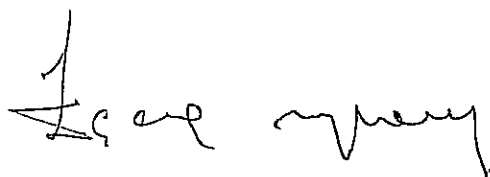
Z tego też względu, analogicznie, jak w przypadku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, okres pracy górniczej, co do zasady, nie powinien być rozszerzany o żadne inne okresy.

Mając na względzie znaczenie honorowego krwiodawstwa trudno jest jednak znaleźć merytoryczne uzasadnienie, aby dzień zwolnienia od pracy w dniu honorowego oddania krwi, uznać za pracę wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią.

Rozważając tę kwestię należy także mieć na uwadze planowany kwartalny okres rozliczenia czasu pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co niewątpliwie wpłynie na złagodzenie problemu nieuwzględniania w stażu miesięcy, w których występuje wskazany okres.

Należy także podkreślić, iż preferencyjny charakter emerytur górniczych nie ogranicza się wyłącznie do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę, ale i zawiera zachowany dotychczasowy sposób ustalania ich wysokości, w tym przy zastosowaniu przeliczników, a zatem rozwiązanie, z których nie korzysta ogół ubezpieczonych.

Wobec powyższego nie znajdują uzasadnienia do podejmowania działań w kierunku rozszerzenia okresów uważanych jako praca górnicza, a określonych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

z up.

MINISTER

Michał Duda
SEKRETARZ STANU

**MINISTER
EDUKACJI NARODOWEJ**

DKZU-JP-0401-9/2009

Warszawa, 2009-02-23

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 24.02.09 zał.
nr 1156 podpis. Nowak**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej***Szanowny Panie Marszałku,*

odpowiadając na oświadczenie (znak: BPS/DSK-043-1343/09) złożone przez Senatora RP Andrzeja Persona podczas 26 posiedzenia Senatu RP w dniu 5 lutego 2009 r. w sprawie reformy szkolnictwa zawodowego uprzejmie wyjaśniam.

Planowane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej zmiany programowe i organizacyjne dotyczące szkolnictwa zawodowego, w tym wprowadzenie nowej formuły egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe będą wdrażane od roku szkolnego 2012/2013. Etap ten poprzedza wprowadzanie zmian w szkołach podstawowych i gimnazjach od roku szkolnego 2009/2010.

Pragnę zapewnić, że projektowane zmiany i rozwiązania w kształceniu zawodowym są przygotowywane szczególnie starannie, z uwzględnieniem opinii reprezentatywnych środowisk oraz w korelacji z treściami kształcenia ogólnego.

W modelu docelowym przewiduje się, że zasadnicza szkoła zawodowa będzie szkołą o 3-letnim cyklu kształcenia, przygotowującą do wykonywania konkretnego zawodu spośród ujętych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego. Do chwili obecnej nie ma definitywnych rozstrzygnięć jak będzie wyglądał model kształcenia w 3-letniej szkole zawodowej. Intencją planowanych zmian jest bardziej trwale powiązanie kształcenia zawodowego ze środowiskiem pracy.

Aktualnie Ministerstwo Edukacji Narodowej, przy współudziale powołanego w czerwcu 2008 r. Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw kształcenia zawodowego zintensyfikowało działania zmierzające do wypracowania do końca 2009 r. koncepcji zmian w systemie kształcenia zawodowego. W skład Zespołu weszli przedstawiciele ministrów właściwych dla zawodów, organizacje pracodawców, w tym również przedstawiciele Związku Rzemiosła Polskiego, organizacje branżowe pracodawców, przedstawiciele środowisk samorządowych, oświatowych i naukowych. Jest to zatem reprezentatywne forum konsultacyjne, doradcze i dyskusyjne, które ma realny wpływ na kształt i zakres planowanych zmian w systemie kształcenia zawodowego. Taka współpraca stworzyła szansę uzyskania wsparcia wszystkich sił politycznych i społecznych na rzecz rozwoju kształcenia zawodowego. Dotychczas odbyły się dwa spotkania Zespołu w dniach 30.X.2008 r. i 18.XII.2008 r., podczas których prowadzono dyskusje w następujących obszarach:

- Sylwetka absolwenta szkoły zawodowej.
- Doradztwo zawodowe w systemie oświaty;

- System egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie.
- Założenia do modernizacji klasyfikacji zawodów szkolnych i wyodrębniania kwalifikacji w zawodach.

Tematyka kolejnego spotkania Zespołu, zaplanowanego na 19 lutego b.r. obejmować będzie:

- Strukturę i organizację szkolnictwa zawodowego.
- Ofertę programową i obudowę programową dla zawodów.
- Kształcenie młodocianych pracowników i osób o specjalnych potrzebach.

Należy oczekiwać, że na spotkaniu tym będą prezentowane i dyskutowane różne stanowiska, co pozwoli na wypracowanie optymalnego rozwiązania dotyczącego omawianych kwestii. Pozostałe problemy z obszaru kształcenia zawodowego będą przedmiotem dyskusji kolejnych spotkań Zespołu.

Powyższe działania ilustrują, w jaki sposób resort edukacji współpracuje z zainteresowanymi środowiskami, aby wypracować racjonalne rozwiązania i w przyszłości wdrożyć je do systemu kształcenia zawodowego.

Naszym dążeniem jest, aby szkoła zawodowa była szkołą pozytywnego wyboru, innowacyjnej wiedzy, umiejętności i kompetencji, do czego zachęcają: *Program Edukacja i Szkolenie 2010*, który został przyjęty przez Ministrów Edukacji oraz Komisję Europejską w 2002 roku oraz zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z 14 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskich Ram Kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie. Istotą tego zalecenia jest utworzenie wspólnych ram odniesienia, które będą służyć jako mechanizm porównywania między różnymi systemami kwalifikacji i ich poziomami, zarówno w kształceniu ogólnym i wyższym jak i kształceniu i szkoleniu zawodowym.

Dzięki temu poprawi się przejrzystość, porównywalność i możliwość przenoszenia kwalifikacji obywateli uzyskanych zgodnie z praktykami stosowanymi w poszczególnych państwach członkowskich UE. Każdy poziom kwalifikacji zasadniczo powinien być możliwy do osiągnięcia z wykorzystaniem różnych ścieżek kształcenia.

Wsparciem dla rozwoju i poprawy jakości systemu kształcenia zawodowego będą działania podejmowane w Programie Operacyjnym „Kapitał Ludzki” na lata 2007-2013.

Aktywny i konstruktywny udział różnych podmiotów zainteresowanych rozwojem edukacji zawodowej, w tym również Związku Rzemiosła Polskiego, w projektach systemowych, konkursowych i regionalnych Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki niewątpliwie przyczyni się do permanentnego doskonalenia jakości kształcenia zawodowego, z uwzględnieniem potrzeb rynku pracy.

Ważnym zadaniem, związanym z rozwojem i poprawą jakości kształcenia zawodowego i ustawicznego w Polsce jest również stworzenie systemu oceny i uznawania efektów uczenia się innego niż formalne (tzw. systemu walidacji) poprzez rozwój mechanizmów służących uznawaniu i potwierdzaniu efektów uczenia uzyskanych w trybie pozaformalnym i nieformalnym. Wsparciem dla systemu walidacji będzie adaptacja na gruncie polskim Europejskiego Systemu Transferu Punktów w Kształceniu i Szkoleniu Zawodowym (ECVET) do 2011 roku, a następnie wdrożenie go poprzez powiązanie z opracowanymi Krajowymi Ramami Kwalifikacji. System ten docelowo ułatwi gromadzenie, przenoszenie i uznawanie kwalifikacji rozumianych jako potwierdzone w danym państwie wyniki uczenia. W tym obszarze niezbędne wydaje się być stworzenie nowych rozwiązań instytucjonalnych i prawnych w zakresie koordynacji uznawania i certyfikowania kwalifikacji zawodowych. Również i to zadanie będzie realizowane w ścisłym współdziałaniu z innymi resortami oraz zainteresowanymi stowarzyszeniami i organizacjami gospodarczymi.

W tym obszarze problemowym resort edukacji liczy także na wsparcie i współpracę Związku Rzemiosła Polskiego.

w/z MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
Zbigniew Włodkowski